

izbrana, blažeča in poučna, takó da bode knjiga rabila jako dobro. G. pisatelju želimo, da bi i dalje izvrševal lepi svoj namen in mladini naši podajal zdravega in primernega berila na vseh stopinjah srednjih šol slovenskih. △

Nova izdaja Vodnikovih pesmij. Kakor čujemo, pripravlja »Družba sv. Cirila in Metoda« cenéno zbirko Vodnikovih pesmij, prirejenih za prosto ljudstvo in mladino. Uredil jo bode natanko po izvirniku g. ravnatelj *F. Wiesthaler*. — Veselo pozdravljamo to namero rečene družbe, ker se bode takšna potrebna zbirka Vodnikovih pesmij do dobra udomachila v preprostem národu in tudi lahko dajala v roke naši mladini, kar dosihdob pri »Matičini« izdaji iz jasnih razlogov ni bilo mogoče.

Pedagogiški letnik. IV. leto. 1890. Uredil *Fr. Gabršček*. Izdalo in založilo „Pedagogiško društvo v Krškem.“ V Ljubljani. Natisnil I. R. Milic. — Ta lična knjiga, katere smo omenili že v poslednji številki, obseza na 274. stranéh raznovrstne sestavke pedagoško-znanstvene vsebine. Najprej razpravlja *Fr. Gabršček* v teoretiškem delu o jezikovnem pouku v ljudski šoli, opiraje se na najboljše spise domačih in tujih pedagogov, kakor tudi na dolgoletno svojo izkušnjo. Ves spis je jako pregledno razdeljen na sedem poglavij, ki obravnavajo govorne vaje, čitanje, berila, uporabo beril, slovnico, pravopis in spisje. Gospod pisatelj namerja svoj točni, koreniti in strokovnjaku izredno zanimivi spis spopolniti s praktično razpravo o jezikovnem pouku in mu končno dodati zgodovinski pregled o razvoji jezikovnega pouka našega. — Drugi spis iz peresa *Jos. Bezljaja* „Navod k početnemu risanju in oblikoslovju“ je jako zaslužno delo, saj je prvo te stroke v pedagoški književnosti slovenski. Ker je zaradi prevelikih troškov pri nas malone nemogoče izdati izvirno risarsko zbirko, odločil se je g. pisatelj za Grandauerjevo zbirko, katero pojasnjuje po vseh nje dvanajstih zvezkih. Nató čitamo še izvirno metodiško razpravo o oblikoslovju; pisatelj se je potrudil, da je pisal kolikor móči poljudno, samó želeli bi, da se je držal Celestinove terminologije, katera se nam vidi v mnogem oziru lepša in prikladnejša od Lavtarjeve. — V nastopnem spisu „V šolski delarni“ razpravlja g. *Andrej Žumer* zgodovino ročnega dela, pripoveduje, kakó je sedaj razširjeno ročno delo, poroča o ročnem delu s pedagoškega stališča in priobčuje nekoliko podatkov o šolski delavnici na II. mestni ljudski šoli v letu 1888/9. — Nató čitamo spis „Iz risarske izložbe v Norimberku“, katerega je sestavil *J. Bezljaj*, in napósled istega pisatelja jako umestni spis „Vpliv prirode in hrane na zdrave človeško.“ — Šesti sestavek „Pedagoškega letnika“, sestavil *I. L.* odpira pogled na pedagoško polje leta 1889. in 1890; nastopna sestavka (spisal *Fr. Gabršček*) pa poročata o „Prvi slovenski stalni učilski razstavi“ na Krškem in o delovanji „Ped. dr.“ v četrtem letu svojega obstoja. — Kakor je razvidno iz tega tesnega pregleda, podaja „Pedagogiški letnik“ učiteljstvu slovenskemu, toli zanimivega in zajedno koristnega berila, da bi zaslužil neumorno delavni odbor izvestno več podpore, nego je ima doslej. „Pedagogiški letnik“ je lepa priča, kakó živo se bavijo učitelji slovenski s strokovno književnostjo slovensko, in zató pozdravljamo ta „Letnik“ prav takó veselo, kakor bodedo pozdravili vse naslednike njegove, katerih dáj Bog še mnogo število!

»**Domovina**« se bode zval nov politiško-gospodarski list, kateri pričné izhajati začetkom tega meseca v Celji. Izdajatelj in urednik mu bode *Dragotin Hribar*, tiskar v Celji. Izhajal bode po dvakrat na mesec in stal do konca tega leta le jeden goldinar. List, čegar potrebo so spoznali ondotni svetni in duhovni voditelji národovi, prinašal bode celjske, spodnje-štajerske in slovenske novice sploh, na kratko poročal o dogodkih v Avstriji in po širnem svetu; gojil pravo avstrijsko domoljubje, priporočal verno, krščansko življenje in poudarjal v zvezi s temi načeli slovensko zavednost in rodoljubje. S politiko se bode bavil le toliko, kolikor zahtevajo ondotne posebne razmere. Neupra-